

๖๒

นักรบกองทัพธรรม...ต้องไม่หวั่นไหว

นักรบกองทัพธรรมต้องไม่หวั่นไหวในอุปสรรคทั้งมวล
อย่าคิดว่า เราเป็นมนุษย์ธรรมดาก็ต้องมีความหวั่นไหวบ้าง
ถ้าเป็นคนอื่นยอมให้หวั่นไหวอย่างนั้นได้
แต่นักรบกองทัพธรรมที่แท้จริง ต้องไม่หวั่นไหว
ต้องสู้ ต้องหาหนทางทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีทางตัน
ทุกปัญหามีทางออก ถ้าใจสงบเดี่ยวเราก็คพบทางออก

เราต้องทำความเข้าใจในทุกสิ่งว่า
ตอนนี้ธรรมะกับอธรรมกำลังรบกันอยู่
ยังไม่มีใครแพ้ ใครชนะ ล้วนแต่มีฤทธิ์พอ ๆ กัน
เพราะฉะนั้นเราจะให้ได้สมหวังตั้งใจในทุกสิ่ง มันไม่ได้

ดังนั้น เวลาเราไปทำหน้าที่
ก็จะไปเจอคน ๓ ประเภท คือ
ที่มีอินทรีย์แก่ อินทรีย์ปานกลาง และอินทรีย์อ่อน

ใจของเราต้องเด็ดเดี่ยว อย่าให้ใจเรากระเพื่อม
เมื่อโปรดเขายังไม่ได้ ก็วางเขาไว่ก่อน แต่ไม่ได้ทิ้ง
สักวันหนึ่งเราจะหวนคืนมาใหม่
แล้วหอบเอาเขากลับไป

ชีวิตมนุษย์เป็นทุกข์ สักวันหนึ่งเขาต้องเจอ
ไม่ทุกข์อย่างใดก็อย่างหนึ่ง
วันนั้นเขาจะคิดถึงเรา จะตามหาเรา
และวันนั้นจะเป็นวันที่เขามีความพร้อมที่จะต้อนรับเรา
พร้อมที่จะฟังธรรม ฟังคำแนะนำที่ดีจากเรา

๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕